

עטרת שרוב

עלון שבועי שיעורי מוסדות קאמרגא בארה"ק – בנושאים כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רח' ארזי הבירה 48 ירושלים

פרשת חיי שרה

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בס"ד, עש"ק פרשת חיי שרה
ביד חשון תשפ"ג – שנה י"ד גליון תרל"ה

זמני הדלקת הנרות ומוצי"ש

הרה"ג מוצ"ש ר"ת

ירושלים 4:03 5:17 5:55

בני ברק 4:17 5:18 5:51

ניו יורק 4:17 5:34 5:46

מונטריאל 4:03 5:20 5:32

מפרטים החדשים, מודלי בסלון ליל חמישי טעם 10228, 8 חלקים

נא לשמור על קדושת הגליון

וְאָבָא הַיּוֹם אֵל הָעֵינַי וְאָמַר הוֹי"ה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אַבְרָהָם אִם יֵשֶׁךְ נָא מִצְעִלֵיחַ דְּרַבִּי אֲשֶׁר אָנֹכִי הֵלֶךְ עִלְיָהּ (כד מב).

אבל השמן גירה בחוה שגם העה"ד היא ג"כ 'כי טוב', ועי"ז נתקלקלה כל הבריאה כולה, וזה היה החטא הראשון בעולם, ומוזה נמשכים כל החטאים שיש בעולם.

ולכן הלך אליעזר למציאו וזווגו של יצחק עם השם אהו"ה שהוא בני' טוב, שע"י זווגו של יצחק ורבקה יוכל לתקן את חלקו בחטא של עה"ד, בכיורו הטוב מהרע.

וזוהו מה שמרמזו כאן התורה, ואבא בני' י', היינו שזה איתא בעין חיים (שער לו פרק ב) וז"ל: והנה כאשר חטא אדם הראשון יום ו' חזרה המלכות למטה תחת היסוד באחוריו, ונשארה שם בבחינת נקודה לבד כלול מ', ואז אותן המ"ם עליונים שבה לא חזרו לעלות ולהסתלק ולהתעלם בזעיר אנפין עצמו כמו בעת מיעוט הירח ביום ד'. אמנם כיון שהיה מפני חטא, לכן כל אלו המ"ם ירדו למטה בקליפות, והרי היא בתכלית המיעוט האחרון שבכולם עיי"ש. וזהו שמרמזו ואבא שהוא בני' י', לתקון כל קומת המלכות בכל העשר ספירות, ממה שנתמעטה ע"י חטא עה"ד.

וגם נתקן עי"ז בחינת אל העין, היינו כי עי"ן בני' ק"ל, מרמזו לתקון הק"ל שנים ממה שפירש אדה"ר מאשתו (עירובין יז:).

וגם העין בני' ע"ב ס"ג, בחינת י"ה משם הוי"ה, היינו שחיבר ע"י תיקון השכינה ותיקון חטא אדה"ר, את ו"ה ל"ה משם הוי"ה. כי זה איתא בזה"ק (ח"א ג): שאברהם ושרה הם בחינת י"ה, ויצחק ורבקה הם בחינת ו"ה. ולכן היה צריך לחבר ו"ה מיצחק ורבקה ל"ה משם הוי"ה.

ולכן ואמר הוי"ה אלהי אדני אברהם היינו שהשראת השכינה שיש לאברהם בחינת אדני אברהם, יהיה ג"כ אצל יצחק, וזהו אם יש"ך נ"א עה"א בני' שכינה, מעילוח דרכי אשר אנכי הלך עליה שיהיה ג"כ השראת השכינה ליצחק.

וכל זה ראה ע"י סימנין שעשה הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היצאת לטאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מכך שיש לה מדת החסד, בחינת גומל דלים לשכינה, וזה סימנין שהיא ראויה שעל ידה יהיה ליצחק השראת השכינה.

רעוא דרעיון תשע"א לפ"ק

אבינו שחט את בנו יצחק בפועל, ואז פרחו נשמתו ונכנסה בו נשמה דדורכא, ולכך לאחר העקידה כתוב לידת רבקה כהידוע מחז"ל (רש"י כב ב) שרבקה נולדה לאחר העקידה, והמעט משום שלפני העקידה לא היה יכול להינשא כי היה מצד נוקבא. ומסביר על פי זה מה שאיתא במדרש רבה (בר"ס י) על הפסוק 'מהו"ה יצא הדבר' (כד ג) מהיכן יצא, רבי יהושע בר נחמיה בשם ר' חנינא בר יצחק מהר המוריה יצא. היינו שמקום העקידה היה בהר המוריה, וזה כוננת המדרש שע"י העקידה היה יכול יצחק להינשא לרבקה.

וזוהו הרי הבאנו לעיל שהשם אהו"ה יוצא מפסוק א'ת ה'שמים ואת הארץ, ואיתא בזה"ק (ח"א ה) ששמים וארץ הם בחינת חתן וכלה. וזה אמרו חז"ל (סוטה יז) איש ואשה זכו שכינה ביניהם. וזהו שפירש רש"י מכאן שקפצה לו הארץ, שפגע מיד את השכינה הנקראת ארץ, ולכן ע"י שראה שהיה לו קפיצת הדרך וגם שהשכינה הלך לקראתו, לזה אמר 'ואברך את הוי"ה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת', היינו שאליעזר עשה הכנה להשראת השכינה על יצחק אבינו במציאת זווגו.

ועוד עשה אליעזר הכנה ליצחק בתיקון חטא עה"ד, כי זה מבואר בזה"ק (ח"ג קא): שאדה"ר חטא בחטא עה"ד בשלשה עבירות החמורות עי"ז ג"ע וש"ד, וכל אחד מהאבות הקדושים תיקן חלק אחד, ויצחק אבינו תיקן חטא ש"ד.

וזוהו ביארנו כמ"פ שע"י החטא של אדה"ר גרם עירוב טוב ברע, כי הרי בריאת העולם היה כולו טוב, כמ"ש בכל יום מבריאת העולם 'וירא אלהים כי טוב', שכל יום ויום היה כולו טוב, וטו"ב הוא בני' הר"ת של הפסוק א'ת ה'שמים ואת הארץ (בראשית א א) שהוא ר"ת שם אהו"ה, וכמו שאיתא בזה"ק (ח"א רנא). שבשם אהו"ה ברא הקב"ה את העולם, שהוא גושפנקא דחתים ביה שמיא וארעא. שהקב"ה ברא את העולם שיהיה כולו טוב בלי שום תערובת רע.

אבל אח"כ כאשר הראשון חטא בעה"ד כתוב 'ותרא האשה כי טוב העין למאכל' (בראשית ג ו), שבכל עצי הגן היה יכול לאכול כי היו כולו טוב, אבל עץ הדעת שהיה מעורב בו טוב ברע היה אסור לו לאכול, כדי שלא יערב בכל העולמות טוב ברע,

פרש"י היום יצאתי והיום באתי מכאן שקפצה לו הארץ, אמר רבי אחא יפה שיחתן של עבדי אבות מתורתן של בני עיי"ש. והנה ידוע מה שפירש בזה מרן הבעש"ט הקדוש זי"ע (בעש"ט עה"ת ח"י שרה אות ה), שלכאורה מניין לו לרש"י שקפצה לו הארץ היכי מוכח זה בקרא, שמה יצא אליעזר זה כמה ימים. ותיקן שבפסוק גופא מרמזו השם של קפיצת הארץ שהוא שם אהו"ה, כי הר"ת ו'אבא היום אל העין הוא אהו"ה. והנה השם הזה יוצא מפסוק א'ת ה'שמים ואת הארץ (בראשית א א), ואיתא בזה"ק (ח"א רנא). שבשם אהו"ה ברא הקב"ה את העולם, שהוא גושפנקא דחתים ביה שמיא וארעא. ומשום שכאן ו"ה שהוא ר"ת ו'את הארץ קודם לאותיות א"ה שהוא ר"ת א'ת ה'שמים, נמצא שמרמזו כאן שם קפיצת הארץ, כי הארץ קפצה, וזהו שמרמזו רש"י מכאן שקפצה לו הארץ, היינו שמהפסוק גופא יוצא השם. וזהו פירוש יפה שיחתן של עבדי אבות, כי בשיחתן רומזים סודות נפלאות עם יחודים לקפיצת הארץ, מה שאין ביד בני אפילו על פי תורתן עיי"ש.

לפי"ז יש לומר, שזהו הכוונה מש"כ י"לך וכל טו"ב אדניו בידו' (לעיל פסוק י) היינו שהיה בידו השם של קפיצת הארץ אהו"ה שהוא בני' טו"ב, ועל ידי זה ייקם וילך אל ארם נהרים' שהיה תיכף בארם נהרים.

והביאור בזה למה היה צריך להיות מציאות זווגו של יצחק אבינו ע"י השם של קפיצת הדרך שם אהו"ה. כי זה ידוע ששם אהו"ה הוא שם הדעת (פע"ח שער ק"ש פרק כה), וזה איתא ממרן האריז"ל (שם שער חג המצות פרק א) שכל הנשמות הם באים בחסדים וגבורות, אשר הם מסוד הדעת, אשר שם תלוי מציאת הזיווג, בסוד 'והאדם ידע את חוה אשתו' (בראשית ד א), ולכן נקרא דעת, כי משם הזיווג נמשכת. ולכן הלך אליעזר עבד אברהם להביא זווגו של יצחק ע"י השם אהו"ה.

וגם הרי איתא ממרן האריז"ל בלקושי"תורה (וירא ח"י שרה) על הפסוק 'והנה בן לשרה אשתך' (יה י) שלפני העקידה היה נשמת יצחק אבינו מנוקבא, ולכך כתוב 'בן לשרה', וע"י העקידה נתהפך נשמתו לנשמה שמצד דורכא. ואומר שבפרט לפי מה שאיתא בפרקי דרבי אליעזר (פרק לא) שאברהם

עטרת פז

אמרות טהרות מרבתינו זי"ע

וְאֶבְרָהָם יָקָן בָּא בַּיָּמִים וְהוֹי"ה בְּרַךְ אֶת אֲבְרָהָם בְּכָל (כד א)

איתא במדבר בעל החתם סופר ש'ככל' במלואו כוה ב'ת כ"ף למ"ד עולה שופ"ר, ופירש שם כדרכו מה שייכות בכל לשופר. והנראה לי לומר בזה האופן שזה ידוע מחכמ"ל (ראש השנה טו). למה אמר הקב"ה לתקוע בשופר בראש השנה, כדי שיזכור ברחמים עקדת יצחק, ולמה תקינו (מור אורח חיים סימן תקפא) שלושים יום קודם ראש השנה, כדי שיעשו הכנה בתשובה לראש השנה, ואז יחתמו לטובה ולברכה ולחיים ולפרנסה ולישועה שלמה בב"א, וזה רק אם יהיו נקים מכל חטא ופגם, והיו מהורים לגמרי ע"י מעשינו הטובים, שלא כדרך שהיה ביציאת מצרים שלא היתה ע"י מעשינו, ורק לאחר פסח עד קבלת התורה בחג השבועות שציוה הקב"ה לספור ספירת העומר כדי למהר ולקדש עצמנו ע"י מעשינו כידוע.

וזה איתא במדרש (ב"ר מד כא) כששאל הקב"ה לאברהם אבינו מה אתה בוחר לבניך גהינום או הגלות כדי לכפר על העוונותיהם, ובחר אברהם את עונש הגלות. והשם הקב"ה שאברהם יחשוב שבניו לא יהיו נגאלים חו"ש לעולם, כי לא יהיה ע"י מעשינו כמו בגאולת מצרים, ועל זה אמר לו 'והויה ברך את אברהם בכ"ל' שהוא מספר שופ"ר, שהגאולה יהיה כמו השופר של ראש השנה שהוא ע"י מעשינו, ואז יהיה הגאולה שלמה בב"א.

מעשה שלום מרבינו שלום מקאמרנא

וְהָאִישׁ מִשְׁתָּאָה לָּהּ מִחֵרִישׁ לְדַעַת הַהֲעֲלִיחַ הוֹי"ה דְּרָכּוּ אִם לֹא (כד כא)

'והאיש משתאה' אתון א"ת מש"ה, 'מחריש לדעת' האם יתגלה דעת המשה, דעת הדבורא, להתקיים, 'כי כולם ידעו אותי' (יזמיה לא לב), 'ומלאה הארץ דעה' (ישעיה יא ט), כי בכל יום אחכה לו שיבא, צפית בצפייה לישועה, על כל רגע בהרף עין, 'ההעליח ה' דרכו אם לא' הגיע עדיין זמן של הגאולה, וזה הספק תלוי 'הכתנת בנך הוא' (בראשית לו לב) שכבר נתברר המלכות של כל הנשמות, אם לא שעדיין כתנות עור ולא כתנת אור, 'האתה' יעקב 'זה בני עשו' (שם טו כא) שכבר לקחת ממנו ובררת ממנו כל הטוב וכל הנשמות שהם בעשו, ליטול חלקו וחלק חבירו, וכשיתבררו כל הטוב מעשו יבא הגאולה, אם לא הגיע הזמן עדיין.

ותלוי נמי הגאולה אמיתית, 'הילך בתורתו' ללמוד תורה לשמה כמתקוות עריבות, ואז ימהר הגאולה, 'אם לא' (שמות טו ד) שלא הלכו בה ועל עונם את תורת, ולכן נתעכב הגאולה. ותלוי נמי 'היקרך דברי' (במדבר יא כג) 'דברי' בחירק, והוא מדרת מלכות, לייקר הדבור, ולקשט השכינה ולכבדה כמבואר בוורה, אזי תמהר הגאולה, 'אם לא במה ישכב' (שמות כג כו) אם אין אתה מקשטה ועבדית קלנא בשכינתא, אזי יתעכב הגאולה 'היקרך דברי אם לא'. ותלוי נמי 'התשמור מצותיו' ברעבון ובנסיון, ובקבלת היסורין באהבה, 'אם לא' (דברים ח ב) עדיין לא הגיע זמן הגאולה. ותלוי הגאולה 'למען נסות בם את ישראל השמרים הם את דרך ה' ללכת בם כאשר שמרו אבתם אם לא' (שופטים כ כב) אז לא יהיה הגאולה עדיין, 'וינח ה' את הגוים לבלתי הורישם מהר' (שם כג) וזה ענין פלאי.

'היכל הברכה' דף קפג: מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו זי"ע

וְאֶבְרָהָם יָקָן בָּא בַּיָּמִים וְהוֹי"ה בְּרַךְ אֶת אֲבְרָהָם בְּכָל (כד א)

איתא במדרש פליאה, זה שאמר הכתוב (שמות כ ב) אנכי ד' אלהיך. ולכאורה מהו השייכות זה לזה. ואמרתו לפרש על פי דברי זקני קוה"ק רבינו מהרי"א מקאמרנא וצוקללה"ל על מקרא 'לא בן נתן לך הויה' (דברים יח ד) וזה לשונו הק'. צדיק מושל על הכל ועל כל המזלות, הקב"ה גזור צדיק מבטל (שבת טז:), אלהים דבר מי צדיק לא ינבא (עמוס ג ח) דבר שאינו מסכים על גזירה זאת, צדיק גזור והקב"ה מקיים, ואמר 'בן אעשה כדברך'. והוה 'ואתה לא בן נתן לך' שניהם נתן ומסר לך בידך 'הויה אלקיך' ומסר לו אלקות שלו, והבן כמבואר במדרש והבן היטב, עכ"ל בהיכל הברכה פרשת שופטים עיי"ש.

וכן שמעתי לפרש בשם רבינו קוה"ק החווה מלובלין זי"ע על מקרא 'לא בן עבדי משה' (במדבר יב ז), 'ר"ל הצדיק שנקרא משה יש לו כח הלא בן כהנ"ל. ואמרתו בס"ד להסביר הטעם מפני מה יש להצדיק הכח הלא וכן, מפני 'בכל ביתי נאמן הוא' (שם), כי התורה"ק מתחלת בבית, ובתורה נאמר מצוות לא תעשין ומצוות עשין, וזה הצדיק המקיים את התורה ומצותיה אומר על מצות לא תעשין לא, שאינו עובר ח"ו עליה, ועל מצות עשין אומר הצדיק כן, שמקיים אותה, וזה 'בכל בית' רמו על התורה המתחלת בבית, 'נאמן הוא' הצדיק, על בן הקב"ה נותן לו מדה כנגד מדה הכח של ה'לא בן', וזה נפלא בס"ד.

וזה 'ואברהם יקן בא בימים' שדרשו חכמינו ז"ל (ויפא כת): זקן ויושב בישיבה. 'זה ברך את אברהם בכ"ל' ר"ת לא בן, כאותה בחינה, שאברהם אבינו ע"ה הוא צדיק אשר הקב"ה ברכו בכח שיהיה לו בחינת לא בן, ומהיכן בא לאברהם הכח הזה שיהיה ביכלתו לגזור על הקב"ה ולבטל בגזירותיו, מפני שזה 'אנכי ד' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים וגו' ולא יהיה לך וכו', על פי מש"כ באור החיים הק' בפרשת יתרו (שם) וז"ל, הטעם שהשמיע ה' לישראל ב' הדברות אנכי ולא יהיה לך, כי הם ב' שרשים לב' כללות המצוות, מצות עשה ומצות לא תעשה, 'אנכי' היא עיקר ושוש כל מצות עשין, 'לא יהיה לך' וגו' היא עיקר ושוש כל מצות לא תעשין, לזה נטע ה' בהם מפי קל עליון שרשי ב' עיקרי המצוות שבוה לא תמוש התורה מורעינו לעולם ועד, עכ"ל.

והנה, אברהם אבינו שקיים התורה והמצוות כולם, אמר על העשין בן ועל הלא תעשין אמר לא, ועי"ז שפיר נתן לו הקב"ה מדה כנגד מדה, וברכו בכל, ר"ת בן לא, כנ"ל.

'פרי חיים' מרבינו חיים יעקב מקאמרנא

עטרת רז

רזי תורה מרבתינו זי"ע

וַיְהִי חַיֵּי שְׁרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֵׁבַע שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שְׁרָה: (כא כ)

כדאיתא (לק"ת פ' ואתחנן) ע"ש. ומהו תפלתן של ישראל, בנים זש"ק, חיים ארוכים רפואה שלימה, מזונא ריחא, לזה נרמו כאן שלשה ברכות אלה, שעליהם צריכים בני ישראל להתפלל עליהם לפני הקב"ה ויקבל תפלתם בקרב ב"ב אמן, וזהו 'מאה שנה' הוא חיים ארוכים עד מאה שנה, וכן 'זעשרים שנה' הוא לשון עשירות מזונא ריחא, 'זשבע שנים' הם בוש"ק, כנודע ששבע מדות נקראים בנים לאו"א, וכל אלו ג' ברכות הם 'שני חיי שרה' שהיא מתפללת להביאם למטה לישראל כל ימי חייה, וכולן שוין לטובה כי תפלתה נתקבל למעלה לפני הקב"ה:

'בן ביתי' ח"א דף טו: מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

אברהם, הוא בחינת ה' פרצופים הנכללין בו בעשר ספירות קדושות שלו, וכשמתחבר עם שרה שהיא ניכלל בו כנודע, אז היתה ניכללת בה' פרצופים שלו, לזה לא היה יכול אות' ל' להיות בשרה, אלא דייקא ה', וכשנשלם אברהם בעשר ספירות שלו בפרטיות כנודע מדברי זהר חדש שהבאתי כבר, והוא בשלשה אנשים שנצבים עליו, אז נתפשט בשרה ג"כ בחינת יו"ד שלה, אבל היא כאתכסיא בה' שלה, והוא מרומז במספר קמ"ג שלה, ש' ג, ר' ב', ועם ה' הרי עשר, נמצא שהיו"ד שהיה לה מתחלה לא נסתלקה ממנה, אלא שנבלעה בה בה' שלה כנ"ל, הרי עולה שר"ה עם ה' שלה תפל"ה ישר"ה, מספר תקי"ה, שבוה מעלין תפלת ישראל למעלה להקב"ה

ר"ל זיהוי עולה ל"ו, מילוי של שם ס"ג שבכינה, שהוא שרה כנודע, וס"ת זיהוי חיי שרה מאה הוא שם הויה"ה, הרי בין הכל הוא שם ס"ג, חיי של שרה. ועוד בא להשמיענו, בתחלה היתה נקראת שרי ביו"ד, ועתה נקראת שרה בה', והטעם לפי שאברהם ושרה הם בחינת או"א כנודע, שהם בבחינת תרין רעין דלא מתפרשין לעלמין, א"כ בהכרח היה להחליף ה' שלה בה', והוא ע"י אברהם שנתוסף בו ה', והרי שם באו"א אינו ניכר אם לעילא או לתתא מרוב אחדותם בחבורה ביחד, לזה מוכרח היה הקב"ה להחליף לה ג"כ מיו"ד לה', כדי שיהיה שניהם בבחינת ה', בה' בראם (בראשית כד). והטעם יותר, שאברהם ושרה הם או"א דאצילות, וה' של

עטרת זקנים

יומא דהילולא ממאורי הדרות

רבינו הגאון הקדוש רבי אברהם מרדכי מקאמרנא זיע"א

בן רבינו הגאון הקדוש שר בית הזהר רבי אליעזר צבי מקאמרנא זיע"א בעל הדמשק אליעזר

ל' לחודש מרחשוון א' דראש חודש כסלו תש"ב

רבי אייזיקל, ואמר לכל העם שעמדו סביבות החופה שרבינו המהרי"א עומד כאן תחת החופה כבחיים חיותו, ואפילו תיאר את צורתו ואת מלבושי השבת שנהג רבינו ללבוש בעת נישואין.

הרבנית פייגא ע"ה היתה מפורסמת בגודל הצדקה והחסדים שעשתה, וכל ימיה כמעט שלא משתה מעזרת נשים שבבית המדרש וכל ימיה שפתותיה מרחשין וזמירות דוד המלך ע"ה.

הקב"ה מתאוה לתפלתן של צדיקים, רבינו חיכה הרבה שנים לזרע של קיימא, ולמעלה מטי"ו שנים אחרי נישואיו לא זכה לפרי בטן. פעם אחת במוצאי שבת קודש בשנה האחרונה לחיי חמיו רבי חיים יעקב דאמיניץ זצ"ל, אמר חמיו שעכשיו הוא שעת הכושר להיוושע, מיד ניגש אליו בתו הרבנית פייגא וביקשה ממנו שיבטיח לה זשי"ק, והבטיח לה אביה, ובאותה שנה נתעברה וילדה בת למזל"ט

מרת הינדא ע"ה אשת הגאון רבי **חיים צבי אייבערשטאק** אב"ד באריסלאב זצ"ל, ואחר זמן ילדה בתה השנייה מרת גיטל ע"ה אשת רבי **יעקב**

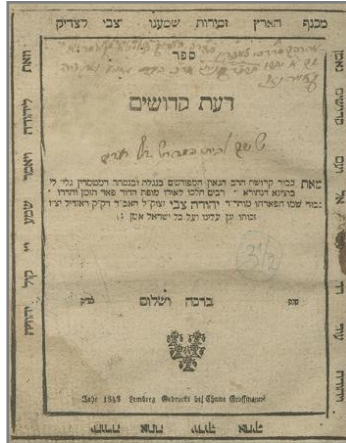
יחיאל גרעבער זצ"ל. אך בבן זכר לא זכה עוד רבינו, נכנס הרבנית פייגא לבית חמיה רבינו **המהרא"צ מקאמרנא** זיע"ה בבכיות ובטענה שכולם נושעים מפיך ואני עדיין לא נושעתי בבן זכר, הבטיח לה רבינו המהרא"צ שהשנה ייוולד לה בן זכר, וגם אמר לה רבינו המהרא"צ שעל יו"ט יבוא לכאן תלמידי הרה"ק רבי **צבי הירש נאפקער** זצ"ל שתיכף אליו גם כן ולבקש שיבטיח לה בן זכר, ואכן כשבא רבי צבי הירש על יו"ט לרבו המהרא"צ, נכנסה אליו וביקש ממנו שיבטיח לה בן זכר, ענה לה שאם תארוג לו פוזמקאות לבנות על שבת קודש יבטיח לה בן זכר, וכן עשתה, ובאותה השנה נולד להם בנם רבינו הגה"ק רבי **חיים יעקב מקאמרנא** זיע"ה, ולאחר מכן נולד להם בנם הגה"ק רבי **אליעזר צבי** זצ"ל, שנולד כבר לאחר הסתלקותו של זקינו המהרא"צ ונקרא על שמו, הנהיג עדה בוערישוב ובפאבניץ.

אחד היה אברהם

ביום כ"ד לחודש אייר תרנ"ח, שקעה שמשו של רבינו בעל הדמשק אליעזר, וזרח שמשו של רבינו רבי **אברהם מרדכי מקאמרנא** זיע"א, ביתו ובית מדרשו נהפכה לתל תלפיות, אלפים ורבבות באו להסתופף בצילו, אביו אמר לו קודם הסתלקותו, כאשר תירצה לפעול דבר ישועה ורחמים, תצייר את צורת הקדושה ואני **יעמוד על ימינד לעזרך**, וכן היה בכל עת אשר היה צריך לפקוד בדבר ישועה ורחמים, צייר את דמות דיוקנו של אביו והמשיך שפע ישועה ורחמים. ואכן רבינו התחיל להנהיג עדתו בישראל ופתח לו את בית מדרשו בעיר באריסלאב אשר עיי קאמרנא, ונעשה ביתו ובית מדרשו תל תלפיות לבאים לשמוע דברי אלוקים חיים.

רבינו הקדוש היה היחיד מכל בית אביו שהאריך ימים למעלה משמונים שנה, ואחר הסתלקותו של אחיו הקדושים, היה הוא הכלי ראשון היחיד בהעברת המסורה דרכו של אביו הקדוש ולמעלה בקודש, וכל דורש ומבקש אור תורת בית קאמרנא, שם לדרך פעמיו אליו, לראות עבודת קדשו ממי שזכה עוד לראות עבודת קדשם של אביו וזקינו הקדושים.

מן הל"ו צדיקים נסתרים שעליהם קאי עלמא. לרבינו היה בת אחת ויחידה הרבנית צפרה ע"ה אשת הגה"ק רבי **יהודה ליבוש גראדיסקער** זצ"ל מגדולי תלמידי החוזה מלובלין אשר רבו הסמיכו לפעול ישועות ולחלק קמיעות, רוח הקודש פיעמה בו ורבים השכימו לפתחו לישועות הכלל והפרט.

ספר 'דעת קדושים' עם חתימת יד קדשו

בנו בכורו של רבי ליבוש היה הגה"ק רבי **נפתלי נתן נטע דאמיניץ** זצ"ל מגדולי מורה ההוראה, מתחילה נתקבל לאב"ד רעדים ומשם נתקבל לאב"ד הוסקאב, בעמח"ס 'עולת מועד', מפורסם היה אופן הסתלקותו המופלאה איך שהתכונן להיפרד מהעולם בשמחה ובחדווה ובבגדי שבת ובשירת אין כאלוקינו בדביקות עצומה, כאלו כל הסתלקותו הוא רק לעבור מחדר צר לחדר גדול ומרווח.

בנו הקטן היה הגה"ק המפורסם רבי **חיים יעקב דאמיניץ** זצ"ל, אשר בעודו עול ימים פקיע שמיא כאיש קדוש, ובעיר רעדים הסתופפו חסידים בצילו, והם בנו לו בית מדרש להפיץ את תורתו, גם היה חכם גדול ובקי בחכמת הקבלה, ובסוף ימיו אחרי הפצרות מרובות נתקבל לאב"ד בעיר הגדולה עיר חדש, וגדולי הדור התכתבו עמו ה"ה: הגה"ק רבי **שמעון מיערסלוב** והגה"ק רבי **חיים מסאנץ** זצ"ל. בעל מחבר הספרים 'עולת שבת' 'עולת החדש' 'מגילת ספר' אשר קיבל עליהם הסכמה נפלאה מלא בתארים והערכה מאת רבינו קדוש הקדשים **המהרי"א מקאמרנא** זיע"א, בבית הגדול הזה זכה רבינו רבי אברהם מרדכי להיכנס.

נישואיו

על אופן השתדכותו מסופר, כאשר פעם שבת רבינו קודש הקדשים **המהרי"א מקאמרנא** זיע"א בעיר חדש, בשבת קודש בבוקר עמד רבינו עיי החלון אחוז בשרעפי קודש, וירא את רבי **חיים יעקב דאמיניץ** זצ"ל איך שהוא צועד מבית הטבילה ועל פניו שרי נהורא ואיותה נפשו לדבר עמו, ויקראו שיבוא אליו והתראו פנים בפנים וישוחחו יחד, בין הדברים אמר לו רבינו המהרי"א שברצונו להשתדך עמו, היינו שיקח לו את נכדו האהוב וחביבו ה"ה רבינו רבי אברהם מרדכי לחתן לבתו פייגא המושלמת, ויאמר לו הן ובתנאי שרבינו יבטיח שיהיה שושבין בחתונה, אבל אדהכי והכי נסתלק רבינו המהרי"א לגנזי מרומים, ובעת שעמדו תחת החופה קרא אבי הכלה רבי חיים יעקב בקול גדול: **ברוך הבא רבי מזל טוב מחותן**

תולדותיו

בסביבות שנת תרנ"ט ירדה לעולם נשמתו הקדושה והטהורה של רבינו, לאביו רבינו שר בית הזהר הגה"ק רבי **אליעזר צבי מקאמרנא** זיע"א בעל הדמשק אליעזר, עוד בחיי חיותו של זקינו קודש הקדשים איש האלקים רבינו הגה"ק רבי **יצחק אייזיק מקאמרנא** זיע"א בעל היחידה הברכה, ונקרא שמו בישראל **אברהם מרדכי** עיי זקינו רבינו הגה"ק רבי **אברהם מרדכי מפינטשוב** זיע"א חותן רבינו בעל היחידה הברכה. כאשר נולד רבינו נתמלא הבית אורה בהיולד החוליה בשלשלת הזהב והמפוארת אשר ממנו נמשך שלשלת הקודש עד היום הזה להחיות עם רב. היה חביב מאוד בעיני זקינו ואביו הקדושים, ובמעללו יתנכר נער בגודל חריפותו ולמדנותו בחדרי התורה הן בנגלה והן בנסתר, ובהיותו בן שבע עשרה שנה ידע את ספר הקדוש 'ברית כהונת עולם' ע"פ ישר והפוך ופקיע שמיא כבחיר בית אביו.

דמשק אליעזר

אורו של רבינו הגאון הקדוש רבי **אליעזר צבי מקאמרנא** זיע"א בעל הדמשק **אליעזר**, האירה במלוא הודו והדרו כאשר הנהיג עדת מימנה, אלפים ורבבות מכל קצוי המדינה הקרובים והרחוקים, הגיעו לחסות ולחזות בצל הקודש, גאוניים וצדיקים נהנו מאור תורתו ובפרט בקיאותו הגדולה בתורת הח"ן, ועד פשוטי עם שבאהבת ישראל שהייתה טבועה בלבו, וכפי שהעיד על עצמו, בזה"ל 'מיר האבין גיפין אדרך צום כלל ישראל נאר מיט אהבה', הוא אשר קירבם והעלם על דרך המלך.

עשרים וארבעה שנים זרח אורו של רבינו הגדול ובימיו פרח החסידות **קאמרנא** ביתר שאת וביתר עוז, בתי מדרשות נפתחו בכל הסביבה בערים לעמבערג פלעשטין בוריסלאב רידיק ראזלא סאמבור ועוד, וכן בארץ אונגארין בערים דעברצין קאליב חוסט נאנאש ועוד.

סמוך לפטירתו כתב צוואתו, כי הבנים יתחלקו שווה שבשווה וכל אחד ואחד מבניו ונכדיו ייקח לו בית מדרש אחד אשר בנה באחת הערים, בנו רבי מנחם מאניש עבר לפלעשטין, **בנו השני רבינו הקדוש רבי אברהם מרדכי עבר לבוריסלאב**, בנו השלישי רבי יעקב משה בקאמרנא, בנו הרביעי רבי פינחס נתן עבר לרידיק, נכדו רבי פינחס חיים טוב עבר לראזלא, ונכדו רבי משה טוב עבר לקאליב, כל אחד ואחד הרחיב את חצירו ואלפים ורבבות באו להסתופף בצילם ולחזות בנועם זיווים באור מתיקות רבותינו הקדושים מקאמרנא וזידיטשוב ולמעלה בקודש.

בית חמיו

בעיר שינעווא שבגאליציע היה דר איש יהודי מורם מעם טמיר ונעלם מקובל אלוקי אשר זכה לגילוי אליהו הנביא מידי שבת בשבתו, ושמו רבי **נטע משינעווא** זצ"ל בעמח"ס 'קישוטי כלה' והסידור המפורסם 'עולת תמיד', אשר בימיו היה אב"ד דשינעווא הגה"ק רבי **שמעלקא מניקלשבורג** זצ"ל, והוא אשר הכיר וידע את רבי נטע אע"פ שהיה מסתיר את דרכיו משאר אנשי העיר, והיה לו שיג ושיח עמו בעניינים העומדים ברומו של עולם, וכפי שהעיד פעם אחת עליו שהוא

השארתי אחרי בגאלציע צאן אשר אין להם רועה, ומחויב אני לחזור לבית מדרשי באשר הוא שם, ולבקשתכם ולטובתכם שלא תהיה עדת ישראל בלי רועה ומנהיג, ישר איתכם בני יקירי מחמד עיני רבי חיים יעקב הוא רבינו בעל הפרי חיים אשר יפיו כפיו ידו כידיו והוא ינהיג את החצר הקדוש, וכן היה רבינו עזב את העיר וחזר לגאלציע לביתו ובית מדרשו כבראשונה, שם ישב עד יום הסתלקותו ביום לי' לחודש מרחשוון א'י' לחודש כסלו תשי"ב ושם מנוחתו כבוד.

שפע הצדיק

נסתרים דרכי השם יתברך במלחמת עולם השנייה מצד אחד חרב וכליה ירדה בעולם דם ואש ותימרות עשן כמעט רוב בנין רוב מנין של יהודי אירופה נשרפו בכבשן האש, ובתוכם רובה ככולה של ענף עץ אבות בית קאמרנא המעטיירה, ומצד שני בחמלת ה' עלינו שחיו לא ישובות גואל ונצר לשלשת הזהב שלשלת הקודש, נשאר לנו לפליטה ענף אחד יחיד ומיוחד בנו יחידו מחמד עינו חמדת לבבו, הוא רבינו הגאון הקדוש רבי חיים יעקב מקאמרנא זיע"א בעל הפרי חיים, אשר בעשר אצבעותיו יסד והקים מחדש את בית המלוכה ויצץ ציץ ויגמול שקדים ויתלקטו נפזרים לידבק בעץ החיים, ודברי רבינו הקדוש בעל ההיכל הברכה שכתב בספרו נוצר חסד שפע הצדיק אינה פוסקת ממנו ומזרעו כי הוא מעיין היוצא מבית קודש הקדשים נתקיימה בו, ויהי ידיו אמונה עד בוא השמש, ומכלי אל כלי הורק שמן הטוב אל בנו הגדול רבינו הגאון הקדוש רבי שלום מקאמרנא זיע"א בעל המעשה שלום, ועטרה לראש צדיק בנו הגדול רבינו הגאון הקדוש כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א הממשיך בעוז ותעצומות דרך אבותיו הקדושים, לאורך ימים ושנים דשן ורענן יהיה לנהגינו במסילה העולה בית א-ל דרך רבותינו הקדושים על דרך רבינו אור שבעת הימים רבי ישראל בעל שם טוב זיע"א, וזכה להגשמת דבריו אימתי קאתי מר לכשיפוצו מעינותיך חוצה אמן.

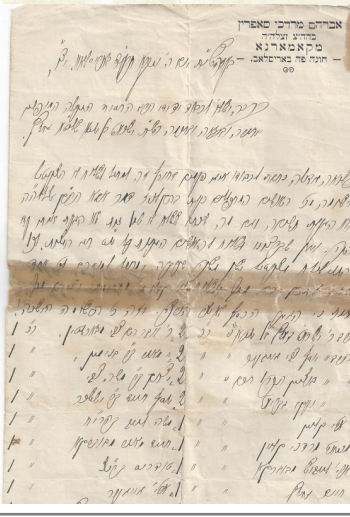
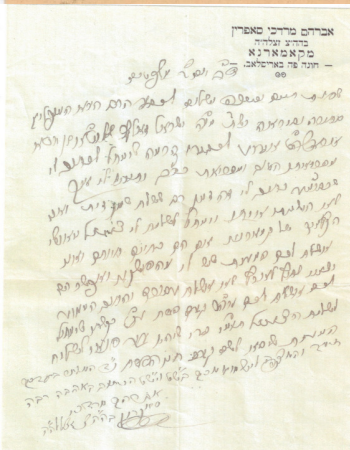
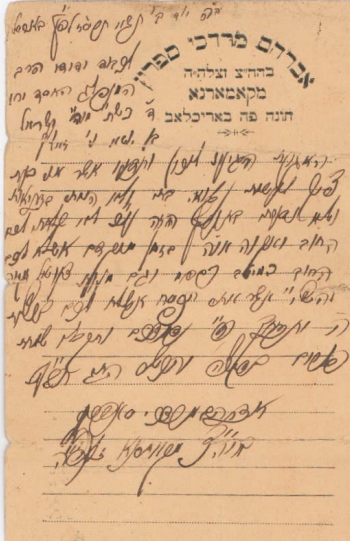
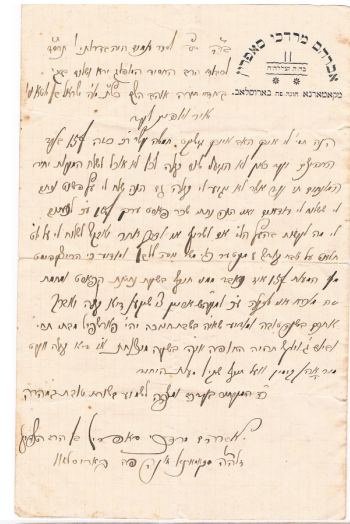
זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מסופר שמושל העיר בידועו ששפע הפרנסה והצלחת העיר היא בזכות הצדיק השוכן בה, היה נוהג לשלוח מידי חורף בחורפו עצים להסקה לבית המדרש, לחמם לחסידים ואנשי מעשה אשר באו לחסות בצל הצדיק, מפני הצינים והפחים הקור העז והנורא השורר בימות החורף בארצות הקרים האלה, ביום מן הימים בנו של המושל קיים את מאמר חז"ל הלכה היא שעשו שונא ליעקב, ודיבר בלב אביו שיפסיק מלשלוח העצים להסקה, וכן עשה כשהגיע שנת החורף לא שלח העצים להסקה כדרכו משנה לשנה ובחצר הצדיק שררה הקור העז והנורא, בוקר אחד קם בנו של המושל כשראשו ואבריו כבדים לו וממיטת חליו לא יוכל קום, גדולי הרופאים הוזעקו אל בית המושל, ובפיהם דבר אחד כי תקפה לו מחלה אנושה אשר כמעט אין אדם בארץ אשר יקום מחולי זה, מושל העיר כאשר ראה כי כלו כל הקיצין הבין שקפידת הצדיק בדבר, על כי בעצת בנו החולה המוטל על ערש דוי הפסיק לשלוח העצים להסקה כדרכו משנה לשנה, מיד רכב את מרכבתו מלא בעצים להסקה, ויחן את פני הצדיק ובפיו דברי מחילה וריצוי על כל מה שעבר, והבטחה על העתיד כי מכאן ואילך בכל שנה ושנה ישלח כמקודם העצים להסקה, ובברכת הצדיק נתרפא בנו באורח פלא, ובנו שידע את כל אשר נעשה, אחר שנתמלא למושל העיר על מקום אביו המשיך כמקדם לשלוח העצים להסקת ביתו וחצרו של הצדיק ויהי לאות ולמופת גם בעיני העמים.

ויסע אברהם

ותרע"ד ותגעש הארץ בימים ההם כשחרבי המלחמה מלחמת העולם הראשונה השתוללה במלוא עוזה ברחבי גאליציע, לקח רבינו את מקלו ותרמילו וישם לדרך פעמיו לברוח מחמת אימת המציק, וילך הלון ונסוע עד הגיעו לעיר הגדולה בישראל היא עיר אונגוואר, בה נתקבל באהבה ובחביבה ע"י חסידים ואנשי מעשה אנושי בית קאמרנא דרי העיר, אשר איותה ליבם שרבים ומאורם יקבע דירתם אצלם, אחר השתדלות ויגיע הקנו בשבילו בית גדול די סיפוק לבית מדרש גדול ורחבת ידים, ומקום מגורים לאנשים אשר על הבית, וחצר הקודש קאמרנא יחד עם רבם ומאורם עברה לעיר אונגוואר עד כי יעבור זעם, רבים מתושבי העיר אשר לראשונה ראו מפעלות הצדיק, דבקו בו בכל מאודם ונפשם, ודבקו בו ובדרכיו ונהנו ממנו עצה ותושיה תורה ועבודה.

שלהי חשוון תרע"ט כאשר דרכי גאליציע נפתחו מחדש וחרב שבה לנרתיקה, החליט רבינו לחזור לביתו בגאליציע, חזרה לבית מדרשו אשר שם, ולהפריח מחדש היהדות והחסידות בעיר, אחרי שנות המלחמה אשר עשו שמות בארץ הן ברוחניות והן בגשמיות, חסידים ואנשי מעשה ובפרט יושביה עיר אונגוואר שנהנו מזיו אורו של הצדיק כאשר שמעו שדעתו של רבינו לעזוב את עירם, צבאו על הדלתות לבתתי לתת לו לעזוב את העיר, אך רבינו נשא את דברו ואמר להם, הן

Advertisement for 'Kamarna B'Ahrik' featuring a golden archway graphic. Text includes: 'מוסדות קאמרנא באהריק', 'הננו מתכבדים להזמין את כל קהל הקודש, מתפללי ולומדי בית מדרשינו והו"ד הכולל. לרגל יומא ההולולא דרבינו הגאון הקדוש מרן רבינו אברהם מקאמרנא זצוק"ל זכותו יגן עלינו אמן.', 'כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א יערוך את שולחנו הטהור ביום המישי ל' מרחשוון א' ד"ה"ה כסלו פרשת תולדות בשעה 6:00 בערב בהיכל בית מדרשינו זכות רבינו הקדוש ימליץ טוב בעדנו אכ"ר'.